

Důvodnými uznal nss obě stížnosti, pokud napadají onu část nař. rozhodnutí, kterou se podnikatelce ukládá, aby umožnila poradu se záv. výborem ohledně hromadného propuštění již provedeného, a dovozují, každá ovšem s jiného hlediska, že takového dodatečného plnění nelze již ukládati. Zák. o záv. výborech dává v § 3 lit. g) záv. výboru právo spolupůsobiti způsobem poradním při hromadném propouštění zaměstnanců. Tím chce zákon zabezpečiti záv. výberu jistý vliv na uvedenou disposici podnikatele, zvláště co do výběru osob, které jí mají býti postiženy. Tento vliv je však myslitelný právě jen při propouštění zaměstnanců, nikoli však teprve tehdy, když již propuštění stalo se skutkem. Nešetřil-li podnikatel cit. ustanovení, a porušil-li právo záv. výboru na spolupůsobení při hromadném propouštění zaměstnanců, pak vyvolává porušení ono účinky, které zákon k němu pojí, a není možno odčinití je dodatečným slyšením záv. výboru, neboť porada se záv. výborem po provedeném již propuštění zaměstnanců nebyla by již onou poradou, jakou má na zřeteli cit. předpis, který chce záv. výboru zabezpečiti určitý předchozí vliv na opatření podnikatelovo, nýbrž byla by poradou o předmětu jiném (na př. znovupřijetí propuštěných do práce). Proto stejně, jako není zákonného podkladu takovouto dodatečnou poradou podnikateli ukládati, není ani zákonného ustanovení, dle něhož by bylo možno poradou, která provedena býti měla před propuštěním zaměstnanců, nahraditi poradou provedenou po propuštění jich. Nař. rozhodnutí, pokud tuto dodatečnou poradou firmě ukládá, je tudíž nezákonné.

Č. 6842.

Ochrana nájemníků. — Policejní právo trestní:
 * Podle §§ 14 a 29 zák. čís. 275/20 nepodléhá trestu ten, kdo dosavadnímu nájemníku zaplatil odstupné za postoupení místnosti.

(Nález ze dne 27. října 1927 č. 21.963).

Věc: Josef Ch. v Bratislavě proti ministerstvu vnitra stran přestupku proti zákonu o ochraně nájemníků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozsudkem policejního ředitelství v Bratislavě ze 14. června 1921 byli obuvník Vital N. a uzenáři Josef Ch. a Václav F. uznáni vinnými, že onen žádal a přijal 70.000 Kč od Ch. a F. jako odstupné za postoupení krámu, že tudíž uzavřeli právní jednání, kterým jednak Ch. a F. poskytovali a N. dával sobě poskytovatí peněžitý obnos za postoupení obuvnického krámu. Tím dopustili prý se přestupku dle §§ 29 a 14 zák. z 8. dubna 1920 č. 275 Sb., a byli odsouzeni každý na 14 dnů uzavření a 5000 Kč peněžitě pokuty, při nedobytnosti na další 5½ měsíční uzavření. Rozsudek ten byl instančně potvrzen, v poslední instanci min. vnitra v dohodě s min. soc. péče.

O stížnosti nss uvážil: — — —

Dle § 29 zák. z 8. dubna 1920 č. 275 Sb. může býti způsobem tam uvedeným potrestán každý, kdo se dopustí jednání, která jsou podle tohoto zák. zapovězena. Podle odst. 2. § 14 téhož zák. zapovězena jsou

i veškerá právní jednání, kterými dosavadní nájemník dává sobě nebo někomu jinému něco poskytovat nebo slibovat za postoupení bytu nebo v souvislosti s tím.

Z obou těchto ustanovení plyne, že zákon trestem stihá ta jednání, která zákon výslovně za zapovězená prohlašuje; za taková prohlašuje však § 14 v odst. 2. jedině ta jednání, jimiž si dává nájemník nebo pronajímatel neb osoba třetí něco poskytovat nebo slibovat z příčiny postoupení bytu, pronájmu neb sprostředkování nájmu, nikoli též jednání toho, kdo žádanou úplatu neb slib dává. Tomu svědčí i okolnost, že zákon tomu, kdo něco splnil proti ustanovení odst. 2 § 14, v odst. 3 § 14 dává právo, plnění to zpět žádati i s úroky zákonnými, a stanoví, že tohoto nároku na vrácení nelze se předem zříci, že tedy této straně poskytuje ochranu.

Žal. úřad v nař. rozhodnutí vyslovil, že se st-l dopustil přestupku §§ 14 a 29. cit. zák. tím, že nabídl a vyplatil dosavadnímu nájemníku odstupné za postoupení krámu, a uzavřel tudíž právní jednání podle cit. předpisů zákona zapovězené a trestné. Avšak podle toho, co uvedeno, okolnost, že někdo sjedná a vyplatí dosavadnímu nájemníku za postoupení bytu odstupné, nezakládá pro něho skutkovou podstatu přestupku §§ 14 a 29 cit. zák. Není tu tedy dána skutková podstata přestupku st-li za vinu kladeného, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 6843.

O b e c n í n o t á ř i (S l o v e n s k o) : * P ř e d p i s y z á k . z e 22 . p r o s i n c e 1924 č. 287 nevztahují se na zvýšení pensijních požitků obecních a obvodních notářů; pro tyto platí výlučně zákon z 19. prosince 1924 č. 310 Sb.

(Nález ze dne 29. října 1927 č. 19.902).

V ě c : Arnošt V. v D. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran výměry pense.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y : Nař. rozhodnutím byly st-li podle zásad zák. z 19. prosince 1924 č. 310 Sb. za souhlasu gřř v Bratislavě počínaje dnem 1. ledna 1925 poukázány odpočivné požitky, a to 3916 Kč 80 h pense, 2700 Kč drah. přídavků a 5904 Kč mimořádné a nouzové výpomoci.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss:

Stížnost spatřuje nezákonnost nař. rozhodnutí v tom, že žal. úřad vyměřil pens. požitky pouze na základě zák. č. 310/24, nevzav v úvahu také ustanovení zák. č. 287/24. Právní názor stížností zastávaný lze shrnouti ve větu, že obecní notáři se stali na základě zák. č. 211/20 státními úředníky, resp. pensionovaní na základě tohoto zákona státními pensisty; dle § 1 zák. č. 310/1924 pak upravují se pens. požitky jejich podle zásad zák. č. 99/21, pročež pro ně platí i zákon č. 287/1924, který předpokládá úpravu pens. požitků dle zák. č. 99/21.